

Excel·lentíssim Alcalde, regidors, autoritats senyores i senyors.....

És un orgull per a mi com a President del CEB i, sobretot com a banyolí, rebre aquest medalla que tant significa pel nostre Club de mans de la màxima autoritat de la ciutat.

Moltes vegades, des de fora, actes com aquests són vistos com a protocol·laris i buits de contingut.

Però us puc assegurar que aquest no és el nostre cas. Jo, i la junta a qui represento, som avui aquí de manera circumstancial com a garants de tantes i tantes persones que de manera anònima i totalment desinteressada han anat passant any rera any per la nostra entitat.

No tenim gaire mèrit. Només hem recollit el testimoni del llegat que, molts altres abans que nosaltres, han anat deixant i que han fet gran aquest club: jugadors, directius, col·laboradors, ...

És per això que vull, que volem, que aquesta medalla sigui un homenatge compartit.

En primer lloc, aquesta medalla és per a tots i cadascun dels jugadors i entrenadors que durant els nostres cent anys d'història han vestit la samarreta del club i l'han portat arreu de les comarques de casa nostra amb orgull i responsabilitat.

Gràcies a un extens i rigorós treball, hem pogut veure i viure els orígens i la gènesi del nostre club. Hem pogut reviure èpoques passades amb mil i una anècdotes de jugadors que, al voltant d'una pilota, han fet d'aquest esport, una manera de viure.

Sense ells, avui no seriem aquí, i per tant, una part d'aquest homenatge és per a ells.

També ens agradaria que aquesta medalla fos un reconeixement molt i molt especial per tots i cadascun dels presidents i directius que ens han precedit. Mireu. Com bé us podeu imaginar, ser directiu o president d'una entitat com la nostra, no és gens fàcil.

Només se'n pot ésser per conviccions i per vocació. Conviccions fermes en l'esport i en els valors que representa, juntament amb un compromís igual de ferm amb la ciutat, afegit a un alt esperit de vocació per servir als altres. Persones que sacrifiquen moltes hores de la seva feina, de la seva família i del seu lleure, per tirar endavant una entitat que estimen. I tot això, sense esperar res a canvi. Al contrari, es barallen cada dia amb els números, amb els diners i amb els papers, perquè tot vagi com un rellotge.

Volem a més, que les nostres paraules, siguin un reconeixement a tots els col·laboradors i patrocinadors del club.

Recordo anuncis d'èpoques passades, i de més properes, els quals els hem recuperat en el vídeo del centenari (que per cert podeu recollir a la sortida). Gent que desinteressadament i amb les seves aportacions, ha volgut que el club de la seva ciutat pugui tirar endavant durant aquests anys.

Empreses que, ja sigui a la samarreta, al camp, als rètols que pengem cada setmana, als tríptics que es repartien al camp, han donat un cop de mà, han fet realitat moltes temporades de futbol a Banyoles.

Com bé sabeu, els partits no s'acaben quan l'àrbitre xiula. Al contrari.

És llavors quan comença un altre partit que durant molts anys han anat "jugant" tantes i tantes persones, des de pintar les línies amb calç al camp de terra, rentar i plegar la roba dels jugadors, inflar pilotes, repassar porteries, posar els números del marcador, ajudar als àrbitres, editar fulletons pel cap de setmana o inclús col·locar les banderes que onegen a l'entrada de l'estadi, les quals han passat i passen hores i hores en solitari a les nostres instal·lacions. És de justícia reconèixer que aquesta medalla també els hi pertany.

Avui que rebem aquesta medalla, tampoc ens volem oblidar de totes les institucions i entitats que durant aquests 100 anys ens han anat ajudant: des de la subvenció més petita fins a la col·laboració més gran. Elles han fet possible que poguéssim subsistir en diferents èpoques que, de ben segur no han estat fàcils. Des de la Generalitat de Catalunya fins a l'Ajuntament de Banyoles, passant per la Diputació, Consell Comarcal, UFEC, i tantes altres, han anat aportant el seu granet de sorra perquè cada cap de setmana els nostres jugadors puguin lluir amb orgull l'escut a la samarreta i jugar.

Jugar.

Perquè en definitiva, el futbol és això: un joc. Un joc meravellós que cada setmana ens transforma, ens canvia, ens sedueix, ens fa patir, ens fa gaudir, ens fa plorar, ens fa riure, ens fa cridar ..... Un joc que ens té a tots embogits.

I ja per acabar, hem volgut deixar pel final el nostre reconeixement i el nostre homenatge especial als nostres socis.

Mireu. No és fàcil ser soci d'una entitat com el CEB. Nosaltres no sortim a la televisió. De nosaltres no en parlen les ràdios. Amb prou feines sortim als diaris.

Tenim les instal·lacions que tenim i som els que som.

I en canvi, històricament, tenim un grup d'incondicionals que, temporada rera temporada han anat fent confiança a les diferents directives i volen que, aquell joc que us explicava abans, continuï.

I que continuï amb el seu equip darrera la pilota.

I que els seus jugadors es deixin l'ànima cada partit per defensar uns colors i uns ideals. Ells també ho fan moltes vegades de deixar-se l'ànima. A vegades, fins i tot el seny, per reclamar un penal, per cridar goooooool, o simplement per dir-li al línia que es posi ulleres.

Durant aquests 100 anys hi ha hagut alts i baixos en el número de socis. Hi ha hagut èpoques glorioses on el camp s'omplia cada setmana i èpoques on hi havia molt poca gent. Però nosaltres, igual que totes les juntes que ens han precedit i les que ens seguiran, treballarem perquè tots els socis del Club Esportiu Banyoles se sentin orgullosos del seu club .

I estarem allà per fer que la pilota corri i que puguin veure com 11 jugadors es deixen l'ànima al camp. Tot, pels seus colors, i la seva ciutat.

Gràcies a tots !!!

Visca el CLUB ESPORTIU BANYOLES!!

Visca Banyoles !!!

I Visca Catalunya !!!